

Tárgy: Fegyelmi eljárásban a szabad védekezés és a szabad véleménynyilvánítás korlátairól

MAGYAR ÜGYVÉDI KAMARA
ORSZÁGOS FEGYELMI BIZOTTSÁG
MÁSODFOKÚ FEGYELMI TANÁCSA

FF/ 011 / 2021.

A Magyar Ügyvédi Kamara országos fegyelmi bizottságának másodfokú fegyelmi tanácsa, **dr. ...** ügyvéd fegyelmi ügyében a Szegedi Regionális Fegyelmi Bizottság fegyelmi tanácsának 2020. november 6. napján 7/2020. sz. alatt hozott határozata ellen az eljárás alá vont ügyvéd részéről bejelentett fellebbezés folytán 2021. március 24. napján tartott tárgyalásán a következő

határozatot

hozta:

A Magyar Ügyvédi Kamara országos fegyelmi bizottságának másodfokú fegyelmi tanácsa a Szegedi Regionális Fegyelmi Bizottság fegyelmi tanácsának 7/2020. sz. határozatát megváltoztatja és az eljárást megszünteti.

Az elsőfokú fegyelmi eljárás átalányköltsége 80.000 Ft, amelyet az eljárás alá vont ügyvédet nyilvántartó Nyíregyházi Ügyvédi Kamara köteles viselni.

A másodfokú fegyelmi eljárás átalányköltsége 50.000 Ft, melyet a Nyíregyházi Ügyvédi Kamara a határozat jogerőre emelkedését követően 15 napon belül köteles átutalni a Magyar Ügyvédi Kamara részére.

A határozat jogerős.

A másodfokú határozatot az eljárás alá vont ügyvéd, és az országos fegyelmi főbiztos közigazgatási perben támadhatja meg. A keresetlevelet a másodfokú határozat kézbesítéstől számított 30 napon belül a közigazgatási perekre irányadó szabályok szerint kell az országos fegyelmi bizottság ellen – az elektronikus kapcsolattartás szabályai szerint - előterjeszteni. A perre a Fővárosi Törvényszék kizárólagosan illetékes.

Indokolás:

Az eljárás alá vont ügyvéd 1997. október 1. napjától ügyvéd, jelenleg a Nyíregyházi Ügyvédi Kamara tagja.

A 2008. évben megrovás, a 2019. évben pénzbírság fegyelmi büntetés kiszabása mellett volt vele szemben folyamatban fegyelmi eljárás.

A fegyelmi eljárás 2020. január 17. napján tett bejelentése alapján indult. A bejelentő sérelmezte az eljárás alá vont ügyvéd 2020. január 9. napján egy vele szemben folyamatban lévő eljárás befejezését követően előterjesztett, a pénzbírság fegyelmi büntetés részletekben történő megfizetésének engedélyezésére irányuló kérelmében használt kifejezéseket.

A bejelentő bejelentése alapján az előzetes vizsgálat elrendelésére a Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Ügyvédi Kamara Fegyelmi Biztosa részéről **2020. február 20.** napján került sor, majd ugyanezen a napon az előzetes vizsgálat elrendelésének visszavonásáról is döntés született.

I.

Az előzetes vizsgálat elrendelésére ezt követően **2020. május 13.** napján került sor. Az előzetes vizsgálat elrendelését követően került sor az Összeférhetlenségi Bizottság megkeresésére, majd ezt követően **2020. augusztus 6.** napján a fegyelmi eljárás elrendelésére.

Az eljárás alá vont ügyvéd a fegyelmi biztos felhívása alapján igazoló jelentését előterjesztette, majd ezt követően a fegyelmi biztos írásbeli megkereséssel élt a Békés Megyei Ügyvédi Kamara Összeférhetetlenségi Bizottságához, állásfoglalást kérve azzal kapcsolatban, hogy az Összeférhetetlenségi Bizottság álláspontja szerint az eljárás alá vont ügyvéd által használt kifejezések alkalmasak-e a fegyelmi vétség megállapítására.

Az Összeférhetetlenségi Bizottságnak az iratok között megtalálható, **2020. június 22.** napján kelt állásfoglalásában foglaltak szerint az eljárás alá vont ügyvéd a **2020. január 9.** napja keltezésű beadványában megsértette az ügyvédi hivatás magatartási szabályainak a kollégák tiszteletére vonatkozóan a beadványok tartalmával kapcsolatos követelményeket, az Etikai Szabályzat 11.5., 11.8. és 13.4. pontjában foglaltakat.

Ezt követően a Magyar Ügyvédi Kamara 1/15/2020. számú elnöki határozata a Békés Megyei Ügyvédi Kamara vezető fegyelmi biztosát jelölte ki.

(...)

A tárgyalási jegyzőkönyv szerint a tárgyaláson a fegyelmi biztos nyilatkozatát követően a fegyelmi bizottság tagja ismertette az ügyben keletkezett iratokat, az ismertett iratok részletezése nélkül.

Az elsőfokú határozatban megállapított tényállásban rögzítést nyertek az eljárás alá vont ügyvédnek a vele szemben korábban folyamatban volt fegyelmi eljárás során előterjesztett részletfizetési kérelmében írtak, amelyek a fegyelmi vétség elkövetését az elsőfokú fegyelmi tanács álláspontja szerint megalapozták.

Az elsőfokú határozat ellen az eljárás alá vont ügyvéd a törvényes határidőben fellebbezéssel élt, kérte az eljárás megszüntetését.

Fellebbezésében az eljárás alá vont ügyvéd – miként az előzetes vizsgálat elrendelését követően tett igazoló jelentésében is – fegyelmi felelősségét vitatta és álláspontja szerint saját ügyében védekezési jogának gyakorlása során nem sértette meg az ügyvédi hivatás magatartási szabályait. Fellebbezésében részletes indokolást terjesztett elő, megismételve az előzetes vizsgálati eljárás során általa részletesen előadottakat.

Az országos fegyelmi főbiztos a fellebbezés alapján előterjesztett indítványában az Üttv. 138. § (1) bekezdés b) pontjában foglaltak alkalmazását indítványozta megfontolás tárgyává tenni.

A fellebbezés alapos.

A másodfokú fegyelmi tanács álláspontja az érdemi felülbírálat alapján az, hogy az eljárás alá vont ügyvéd a vele szemben folyamatban volt fegyelmi eljárás során előterjesztett beadványában használt kifejezéseivel – bár azok használatával a másodfokú fegyelmi tanács sem ért egyet – fegyelmi vétséget nem követett el.

Az ügyvédi tevékenységet gyakorló és az ügyvédi kamara kapcsolatát az Etikai Szabályzat 12.1. – 12.6. pontja szabályozza.

Az ügyvédi tevékenység gyakorlójával szembeni etikai elvárásokat az Etikai Szabályzat 13. pontja szabályozza.

A fegyelmi eljárással kapcsolatban az eljárás alá vont ügyvédet, mint ügyvédi tevékenység gyakorlóját iratcsatlósi kötelezettség terheli, egyéb kötelezettséget az eljárás alá vont ügyvéddel kapcsolatban az Etikai Szabályzat nem tartalmaz.

A fegyelmi eljárás során a FESZ 3. §-a értelmében érvényesülni kell az alkotmányos elveknek, így különösen az ártatlanság védelmének, a közvetlenségnek, a bizonyítási szabadságnak és a jogorvoslat lehetőségének. Ezen példalázó jellegű, így nem kizárólagos elvek mellett egyéb alkotmányos elveknek az érvényesülése is biztosítandó, ideértve az ártatlanság védelme mellett a védekezés jogának, és a

védekezés keretében a véleménynyilvánítás szabadsága, mint alkotmányos elv érvényesülésének biztosítását.

Az eljárás alá vont ügyvéd a sérelmezett kijelentéseket a vele szemben, mint ügyvéddel szemben lefolytatott fegyelmi eljárás során használta. Az eljárás alá vont ügyvéddel szemben a fegyelmi eljárás kezdeményezésére, elrendelésére törvényes keretek között került sor, a bejelentő bejelentésének megvizsgálása, az előzetes vizsgálat elrendelését, majd ezt követően a fegyelmi eljárás elrendelését követően.

Az eljárás alá vont ügyvéd a vele szemben folyamatban lévő fegyelmi eljárás során saját ügyében jár el, és a terhére rótt magatartás vonatkozásában joga van a védekezéshez és joga van az eljárásban részt venni, az egyes eljárási cselekményekkel, a fegyelmi eljárással kapcsolatban véleményt formálni.

A fegyelmi eljárás során a FESZ 21. § (1) bekezdése értelmében a fegyelmi tárgyalás rendjének fenntartásáról az elnök gondoskodik.

Sem a tárgyalás rendjével, sem a fegyelmi eljárás során tanúsított magatartás megítélésével kapcsolatban sem az Üttv., sem a FESZ rendelkezést nem tartalmaz. A tárgyalás rendjét, tekintélyét sértő magatartások vonatkozásában a figyelmeztetésen, esetleges rendreutasításon kívül egyéb rendfenntartási eszköz a fegyelmi tanácsot, annak elnökét nem illeti meg.

Az eljárás alá vont ügyvéd a fegyelmi eljárásban ügyvédi minőségében, de nem ügyvédi tevékenységet folytatva jár el, amennyiben saját ügyében jár el.

A másodfokú fegyelmi tanácsnak annak kihangsúlyozása mellett, hogy az eljárás alá vont ügyvéd részéről a részletfizetési kérelmében előadottak a kérelem érdemi elbírálhatósága szempontjából a kérelem megalapozottságához hozzá nem járultak, ugyanakkor az eljárás alá vont ügyvéd által előadottak a saját ügyében annak a fegyelmi eljárásnak a részeként, amelyben fegyelmi felelőssége megállapításra került, a vele szemben alkalmazott joghátrány kapcsán - akkor is, ha beadványában valós vagy vélt sérelmek kerülnek megfogalmazásra – az újabb fegyelmi vétséget megvalósító magatartásként nem értékelhető.

A másodfokú fegyelmi tanács a fellebbezés kapcsán rámutat arra, hogy a fegyelmi eljárás résztvevőit az eljárás során valamennyi eljárási cselekmény vonatkozásában kötik az eljárási szabályok. Ennek keretében a fegyelmi eljárás valamennyi résztvevője köteles egyrészt az eljárási szabályok maradéktalan betartására, másrészt az alapvető jogok kölcsönös tiszteletben tartására.

Az Alaptörvény IX. cikkének (1) bekezdése értelmében mindenkinek joga van a véleménynyilvánítás szabadságához.

Az 1993. évi XXXI. törvény 2. § 10. cikke hasonló szabályozást tartalmaz, mely szerint mindenkinek joga van a véleménynyilvánítás szabadságához. Ez a jog magában foglalja a véleményalkotás szabadságát és a vélemény közlésének szabadságát is.

Az egyes kijelentések kapcsán az alábbi a másodfokú fegyelmi tanács álláspontja az alábbi:

Az eljárás alá vont ügyvéd azon kijelentése, amely szerint a vele szemben korábban eljáró fegyelmi tanács, illetve annak tagjai „példátlan hozzá nem értés”-ről tettek tanúbizonyságot, egyszerű vélemény, nem pedig tényállítás. Ezzel a kijelentésével az eljárás alá vont ügyvéd azon álláspontjának adott hangot, ami a vele szemben eljáró más ügyvédek szakmai felkészültségével kapcsolatos személyes, legalábbis általa vélten tapasztalati alapú meggyőződése.

A fegyelmi felelősséget megvalósító magatartás szempontjából a másodfokú fegyelmi tanács álláspontja szerint nem az annak van jelentősége, hogy a kijelentés az eljárás alá vont ügyvéd meggyőződése szerint objektíve igaz-e, vagy sem, hanem annak, hogy ez egy vélemény és mindaddig, amíg erre a véleménynyilvánításra az eljárás alá vont ügyvéd részéről folyamatban lévő eljárásban konkrét élethelyzetben kerül sor, az a véleménynyilvánítás szabadságának keretei között van, amelyet az

Alaptörvény IX. cikke és az Emberi Jogok Európai Egyezményének 10. cikke is véd, az tehát alkotmányos és nemzetközi szerződésből fakadó olyan elidegeníthetetlen alapjog, amelynek gyakorlása fegyelmi felelősség megállapítását nem vonhatja maga után.

Az eljárás alá vont ügyvéd által használt „hozzá nem értés”, sem a kijelentés fokozására használt „példátlan” kijelentés, nem olyan kijelentés, amely bármilyen szempontból túllépné a véleményalkotás szabadságának korlátait, különös tekintettel arra, hogy ezen kijelentés, illetve jelző nem gyalázkodó jellegű és nem öncélú. Nem vitás, hogy az eljárás alá vont ügyvéd negatív véleményt fogalmazott meg, azonban a megfogalmazás módja (ha határozott is) nem szélsőséges, a használt kifejezések teljesen hétköznapiak és a szakmai vélemény önmagában nem is lehet sértő. Az, hogy az eljárás alá vont ügyvéd ebbéli véleménye részben vagy egészben igaz, vagy egyáltalán nem, egyrészt jelen eljárásnak nem képezi részét, másrészt a kijelentések, mint egy eljárás kontextusában megtett szubjektív értékítélet hordozói nem is lehetnek vizsgálat tárgyai. Az pedig egészen bizonyos, hogy az eljárás alá vont ügyvéd kijelentés merőben szakmai, és az eljárás kereteiben maradó, nem pedig az érintett személyekhez, azok személyi tulajdonságokhoz vagy az eljáráshoz nem kötődő egyéb magatartásához (pl. szexuális irányultság, testi vagy morális tulajdonságok, magánéleti magatartások) kötött kritika volt, tehát fel sem merülhet, hogy ezen kijelentés bárkit érdemben és alaptalanul sértsen.

II.

Az eljárás alá vont ügyvéd azon kijelentésének megítélése, hogy vele szemben „példátlan rosszindulatot” tanúsított a korábban eljáró fegyelmi tanács, ugyancsak a fentiek szerint kell, hogy történjen. A különbség annyi, hogy míg a szakmai hozzáértés (tárgyi tudás, szakmai és élettapasztalat) kérdése bizonyos szempontból mérhető, más által bizonyos határok között megítélhető, a jó- vagy rosszindulat kérdése teljességgel szubjektív, annak külső, objektív mértéke nincsen. Az eljárás alá vont ügyvéd, akinek ügyében a fegyelmi tanács dönt, nyilvánvalóan sokkal személyesebben és szubjektívebben éli meg az élethelyzetet mint az, aki a döntést meghozza. Emberileg megérthető, ha valaki szubjektív módon úgy él meg egy eljárást, hogy vele jó- vagy rosszindulatúak, vagy maga az eljárás ténye és menete egyfajta zaklatás számára, mert ez a személyes érzülete, amely lehet az adott helyzetben alaptalan, vagy megalapozatlan, ez azonban nem teszi invaliddá az eljárás alatt álló saját érzéseit, melyről az eljárás alá vont ügyvéd beadványban számot ad. Önmagában azonban az a körülmény, hogy az eljárás alá vont ügyvéd kifejezi azon érzését, szubjektív véleményét, hogy érzülete szerint vele szemben a fegyelmi tanács rosszindulatú, önmagában nem tisztetlenség, nem becstelenség, emberileg nem méltatlanság, nem kirekesztő. Egy, az eljárás alá vont ügyvédben kialakuló érzés önmagában még annak a külvilág számára hozzáférhető esetén sem valósít meg fegyelmi vétséget. Semmilyen módon nem ütközhet az Etikai Szabályzat rendelkezéseibe, az fogalmilag kizárt. Az Etikai Szabályzatban megfogalmazott elvárások ugyanis nem érzéseket szabályoznak, és mindaddig, amíg ennek kifejezése nem gyalázkodó módon történik, a szubjektív érzés kifejezésének ténye önmaga fegyelmi vétség elkövetése nem lehet.

III.

Az eljárás alá vont ügyvéd azon kijelentése, hogy két szomszédos kamara viszonyát mint „áldatlan rivalizálást” határozza meg, szintén egy szubjektív véleményt tartalmazó kijelentés és nem tényállítás, így a fentiek szerint ítélandó meg.

A másodfokú fegyelmi tanács álláspontja szerint ugyanis irreleváns, hogy a két területi kamara viszonya (más ügyvédek megint csak szubjektív megítélése szerint) miként alakul, közvélekedés-e, hogy a viszony baráti, kollegiálisan együttműködő, semleges vagy ellenséges, vagy a vélemények változóak esetleg polarizáltak.

A lényeg, hogy a kérdés megítélése egyéni értékítélet tárgya, és mint ilyen nem fegyelmi vétség elkövetései magatartás.

A két kamara viszonyának leírására használt kifejezések („áldatlan” illetve „rivalizálás”) negatív értékítéletet fejeznek ki, de nem gyalázkodóak és nem trágárok, továbbá az egyik területi kamarai tag

részéről történt megfogalmazás esetén még illetéktelen véleménynek sem tekinthető, ezért nincs indok arra, hogy ezen kijelentés fegyelmi eljárás keretében fegyelmi vétség elkövetői magatartásaként kerüljön elbírálásra. A másodfokú fegyelmi tanács álláspontja szerint az eljárás alá vont ügyvéd részéről megfogalmazott negatív vélemény önmagában alkalmatlan a kamarába ill. ügyvédségbe vetett közbizalom gyengítésére. Az ügyvédség, az ügyvédi kamara megítélése ugyanis a róla alkotott tagi véleményből, hanem tagjai és a kamara kifejtett és érzékelhető tevékenység alapján valósul meg.

A másodfokú fegyelmi tanács álláspontja szerint az eljárás alá vont ügyvéd kijelentései egy konkrét, vele szemben indult fegyelmi eljárás során előterjesztett írásbeli beadvány tartalmaként az ügy iratai között található. A fegyelmi eljárás nem nyilvános, így az ügy iratainak megismerésére a beadványok tartalmára vonatkozóan csak az eljárás résztvevői jogosultak, amely kizárja a beadványokban szereplő, de akár a fegyelmi tárgyaláson szóban elhangzott kifejezések harmadik személyek részéről történő megismerhetőségét, kizárva ezáltal továbbá a kijelentés, a kamarába és az ügyvédségbe vetett közbizalmat megingassa vagy veszélyeztesse.

A kamara tekintélye, illetve az „ügyvédségbe vetett közbizalom” védendő jogi tárgy, de a védelem nem általános, hanem konkrét olyan helyzetben érvényesülő védelem, amelynek szükségessége akkor merül fel, ha a hivatásrendhez fűződő közbizalmat olyan, akár a kar tagjai részéről, akár kívülálló harmadik személyek részéről érik olyan támadások, amely a fellépést, a védelmet szükségesség teszi. A jelen esetben a kijelentések, azok megfogalmazásának körülményei ezt nem indokolják. Az ilyen véleménynyilvánítás szankcionálása az alkotmányosan védett véleményszabadság jogával ellentétes és helytelen lenne. A kamara és tagjai, szervei tekintélyét, a belé vetett közbizalmat nem a róluk tett kijelentések, hanem saját munkájuk minősíti és határozza meg, ennek megfelelően nem a kritikus hangok elnémítása vagy szankcionálása, hanem az ügyvédi, ill. kamarai tevékenység színvonala az, amely ezen közbizalmat erősítheti vagy gyengítheti.

Megjegyzni még a másodfokú tanács, hogy a fegyelmi eljárásban érvényesülnie kell a szabad védekezés jogának, annak egyetlen korlátja, hogy más bűncselekmény, fegyelmi vétség vagy szabálysértés elkövetésével hamisan vádolni tilos. Ez a jog azt is magába foglalja, hogy az eljárás alá vont ügyvéd az eljárás során akár szóban, akár írásban szabadon fejtheti ki a véleményét ügyével kapcsolatban és kifejtheti álláspontját, amely akár lehet téves is az eljárás egyes mozzanataival, az eljárásban részt vevők tevékenységével, álláspontjával kapcsolatban.

Az eljárás alá vont ügyvédet az eljárás részt vevőinek tevékenységével kapcsolatban is megilleti a törvényes keretek között a kritika joga. Az eljárás részt vevőinek az eljárás során tanúsított magatartása is lehet vizsgálat vagy kritikai megjegyzés tárgya hiszen, a panaszolt ügyvéd adott esetben pl. kizárást is kezdeményezhet tényleges vagy általa vélt elfogultság esetén egyes személyekkel szemben (Üttv 117. § (1) bekezdés f), 118. §, 129. §, FESZ 11-12. §). A kizárási indítvány szükségszerűen együtt jár az eljáró személy(ek) eljárásának, mozzatárugóinak, személyének, szaktudásának egyfajta értékelésével, de amíg ez az eljárás keretei között, az eljáráshoz kapcsolódik, ez akkor sem vethet fel további fegyelmi kérdéseket, ha a kizárási indítvány vagy az azzal kapcsolatos előadások, kijelentések, érvek nem bizonyulnak kellő súlyúnak vagy egyenesen alaptalanok. Mindaddig azonban, amíg ilyen negatív értékítéletet hordozó kijelentések megmaradnak a kulturált véleményformálás keretei között, gyalázkodó, öncélúan trágár vagy durván személyeskedő kijelentéseket nem tartalmaznak, ezek nem vethetnek fel további kérdéseket, különösen nem fegyelmi eljárás kezdeményezése körében. Ez természetesen nem csak a kizárási indítványra, de bármilyen, az eljárás alá vont ügyvéd részéről a fegyelmi tanács tagjai felé címzett közlés kapcsán irányadó.

Kétségtelen tény, hogy az eljárás alá vont ügyvéd közlései személyes szakmai meggyőződéséből fakadnak, ugyanakkor a sértettség érzése az eljárásban általában nem értelmezhető, különösen nem az eljárás alá vont ügyvéd javára. Az eljárás alá vont ügyvéd beadványa nem minősül sem udvariasnak, sem kollegiálisnak a szavak hétköznapi értelmezése szerint.

Alapvető elvárás az egymással szembeni önmegtartóztató és a másikkal a tiszteletet formálisan és

ténylegesen megadó kommunikáció még a fegyelmi eljárásban is, ezért a másodfokú fegyelmi tanács felhívja az eljárás alá vont ügyvédet, hogy a jövőben a kamara szerveivel való kapcsolattartása során a közlései, nyilatkozatai az ügy tényleges és aktuális tárgyához kötődjen.

Az eljárásban minden érintettől elvárható az udvarias, tárgyilagos, személyeskedéstől mentes fogalmazásmód még akkor is, ha adott esetben érzelmileg megviselő is az eljárás ténye. Negatív szubjektív szempontok felmerülése esetén elvárás az önmérséklet tanúsítása.

A másodfokú fegyelmi tanács álláspontja az, hogy a szabad védekezés korlátját jelentené, ha az eljárás alá vont ügyvédnek az eljárás során a védekezése keretében előadott nyilatkozatai - többlet-tényállási elemek hiányában - további felelősségre vonás alapjául szolgálhatnának. A fegyelmi eljárás nem újabb fegyelmi eljárások megalapozását és pláne nem az eljárás alá vont ügyvéd elnémitását szolgálja. Az a fajta értelmezés, amit az elsőfokú tanács az eljárás alá vont ügyvéd kijelentésekhez fűz, egyfajta „chilling effect”-et vonna maga után, tehát a szabad védekezést indokolatlanul és érdemben korlátok nélkül szűkítené, ami ellentétes a felhívott jogszabályokkal és annak bírósági értelmezésével.

Mindezekre figyelemmel a másodfokú tanács álláspontja szerint az eljárás alá vont ügyvéd a beadványában foglalt kifejezések használatával nem lépte túl a szabad védekezés és a szabad véleménynyilvánítás korlátait és ezáltal nem tanúsított olyan magatartást, amely fegyelmi vétség elkövetését alapozná meg, ezért a másodfokú fegyelmi tanács az elsőfokú határozatot megváltoztatta és az eljárást megszüntette.

A másodfokú fegyelmi tanács az elsőfokú fegyelmi határozatot az FESZ 35.2. pontja alapján a fellebbezési kérelem kereti között bírálta felül, az Üttv. 138. § (1) bekezdés b.) pontja alapján megváltoztatta, és az Üttv. 142. § (2) bekezdése, valamint FESZ 40.2. b.) pontja alapján a másodfokú eljárásban felmerült költségek viselésére az eljáró ügyvédi kamarát kötelezte.

A perindítás lehetőségéről szóló tájékoztatás az Üttv. 139.§ illetve a 2017. évi I. törvény a - közigazgatási perrendtartásról szóló törvény rendelkezésein alapul. A határozat rendelkező részének jogerőt megállapító rendelkezése az FESZ 35.5. pontján alapul.

A másodfokú határozat ellen a közigazgatási perekre vonatkozó szabályoknak megfelelő perindítás lehetőségét az Üttv. 139. § (1) bekezdése biztosítja azzal, hogy a polgári perrendtartásról szóló 2016 évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 608. § (1) bekezdése rendelkezik arról, hogy az elektronikus ügyintézésről szóló 2015. évi CCXXII. törvény (a továbbiakban: E-ügyintézési törvény) alapján elektronikus úton történő kapcsolattartásra kötelezett minden beadványt kizárólag elektronikusan – az E-ügyintézési törvényben és végrehajtási rendeleteiben meghatározott módon – nyújthat be a bírósághoz, és a bíróság is elektronikusan kézbesíti a részére.

Az E-ügyintézési törvény 9. § (2) bekezdés b) pontja szerint elektronikus ügyintézésre köteles az ügyfél jogi képviselője. A közigazgatási peres eljárásban a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 13. § (3) bekezdés c) pontja alapján a perre a Fővárosi Törvényszék kizárólagosan illetékes. A Kp. 27. § (1) bekezdés b) pontja alapján az ilyen közigazgatási perben jogi képviselő kötelező. A Kp. 27. § (4) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 75. § (2) bekezdés b) pontja szerint a kötelező jogi képviselő esetén a jogi szakvizsgával rendelkező fél a saját személyében tesz eleget a kötelező jogi képviselő szabálynak.

Az országos fegyelmi főbiztos a keresetlevelet a saját nevében, mint jogi szakvizsgával rendelkező felperes a fenti módon terjesztheti elő.

A keresetet a Fővárosi Törvényszékhez címzetten, de az elsőfokú fegyelmi bizottság útján kell előterjeszteni az <https://epapir.gov.hu/> szolgáltatáson keresztül. A benyújtáshoz segítséget itt talál: <https://www.muk.hu/fejelmi-ugyseged>. A „CÍMZETT” mezőben a fegyelmi bizottságokról, valamint az országos fegyelmi főbiztosi és fegyelmi biztosi tisztséget ellátó tisztségviselők létszámáról szóló 11/2018. (VI. 25.) MÜK szabályzat 1. számú melléklete szerinti Regionális Fegyelmi Bizottság

székhelye szerinti kamarát kell kiválasztani, kivéve azt az ügyet, melyben az elsőfokú közigazgatási szerv a Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság fegyelmi tanácsa.

A Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság fegyelmi tanácsa által hozott határozat esetében a <https://ugyvedikamara.hu/> felületén keresztül nyújtható be a kereset a „Belépés”-t követően ügyfélkapus bejelentkezéssel, az „Ügyintézés” menüpontot választva az „Új kérelem kitöltése” fülön keresztül a „Típus” menüszalagban az „Fegyelmi/vizsgálati ügyek” kategóriát kiválasztva.

Budapest, 2021. március 24.

5. sz. fegyelmi tanács

A határozat jogerős és 2021. július 20. napján végrehajtható.